

DUCHOVNÉ OZVĚNY

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours - Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

ročník V.

December 2002

číslo 12

Začínáme spolu advent

Advent – slovíčko medzi mnohými a dokonca z oblasti náboženskej – teda nie často používané. A predsa možno aj niečo viac – aspoň pre niektoré skupiny ľudí. Jeden môj priateľ – kňaz, už niekoľko rokov robí na začiatku adventu v nedelňé popoludnie kultúrno – duchovné podujatie. Zúčastnia sa na ňom deti, ktoré vytvoria svoje diela zručnosti a predávajú ich tam. Zúčastnia sa na ňom umelci, ktorí prezentujú svoje diela z oblasti umenia a duchovna. Tiež je tam nejaká prednáška spojená s diskusiou. A koncert v kostole. A hlavne je to možnosť stretnúť sa s ľuďmi rôznych zameraní. Celé je to v duchu, že advent - to je očakávanie. A naše očakávania sa uskutočňujú tu na zemi, cez celkom bežné veci, ktoré aj dvíhajú človeka.

Česká televízia tiež už roky vysiela adventné koncerty. Výťažok z nich ide na rôzne charitatívne ciele a o rok si povedia, čo za to kúpili a kam to išlo. V Čechách je kresťanov tak „päť a pol“, ale každý niečo robí a vedľa sympaticky prepojiť náboženskú myšlienku s civilným svetom. Zreteľne z kresťanstva vychádza ich presvedčenie, že niečo aj čakáme, niekam sa musíme posunúť, niečo urobiť pre seba i pre tento svet.

Niekedy sa bojíme, že keby niekto sledoval nás, tak by mal pocit, že očakávame len darčeky na Vianoce a možno prázdniny. A možno predvianočný stres. Tie darčeky a prázdniny, to ešte nie je zlé. Celá vec je však zložitejšia: nie len že my máme túžby, ale kdesi v hĺbke človeka sa ozýva, že život niečo od nás čaká. Tak ako čakajú tie deti, na ktoré ide výťažok z adventných koncertov. Tak ako tí umelci, ktorí cítia potrebu niečo zo seba vyjadriť a obohatiť ostatných. Tak ako hľadajú tí ľudia, ktorí bažia po slove a diskusii o živote. Dobré prežitý a premyslený advent by nás mal otvoriť očakávaniu, ale hlavne by nás mal priviesť k tomu, aby sme boli vnímaví. I na to, čo sa čaká od nás. Pretože Spasiteľ dnes neprichádza cez Betlehem, ale cez nás. Podarí sa nám niečo z toho?

Peter Cibira

Vianočný darček

Vianoce - pre väčšinu ľudí je to pravdepodobne najkrajší sviatok v roku. Myslím, že nielen deti sa na Vianoce nekonečne tešia. Deti túžia po darčekom, ktoré nájdu pod vianočným stromčekom a my dospeli sme šťastní, keď vidíme radosť v očiach detí, ktorá je krásnou odmenou za snahu urobiť darčekom radosť. Vianoce sú sviatkami pokoja, sme vnímavejší, láskavejší a ...

V čom je tá magická sila Vianoc, ktorá pôsobí na všetkých ľuďoch bez rozdielu viery? Možno práve v tej radosť z dávania a dostávania. Viac ako dar, znamená naša túžba potešiť blízkeho človeka.

Boh nám dal veľa darov a nie vždy vidí v našich srdciach radosť z ich prijatia. Možno niekedy ani nevieme pochopiť, že to čo dostávame, a nielen v dobrých skúsenostiach je vlastne krásny dar,

ktorý nás posúva ďalej na ceste k poznaniu zmyslu nášho života. To, čo máme často považujeme za úplne samozrejme a myslíme si, že nemáme za čo ďakovať.

Jedným z krásnych Božích darov je priateľstvo. Skutočný priateľ je tu vždy, keď ho potrebujeme. Priateľ nám dokáže povedať pravdu, ktorá sa nie vždy dobre počúva. Pomáha nám prekonať ťažké chvíle a neznamená to, že musí mať pre nás veľmi múdru radu. Priateľ pomáha jednoducho tým, že JE. Pri priateľovi nemusíme nosiť masku, aby sme boli takí, akých nás chce svet vidieť. Priateľ vie o nás všetko a napriek tomu nás má rád. Mať priateľa a uvedomovať si veľkosť tohto daru je milosťou. Želajme si, aby sme nielen na Vianoce pamätali na svojich priateľov.

V.M.D.

Okamih detí

Každý deň nášho života máme k dispozícii len určité množstvo energie, času a možností. No môžeme si vybrať, na čo túto energiu zameriame. Väčšina z nás cúva – k všetkým nahromadeným problémom, k tomu, čo nefunguje, čo sa nedarí, k hľadaniu vinníka. K tomu, čo sa dieťaťu nepodarilo, čo nevie. No rodiny, ktoré naozaj napredujú, sa dívajú dopredu a iba občas sa obzrú, aby sa uistili, že treba hľadiť dopredu.

Spomínam si na päťročného Jeremyho: „Mama,“ spýtal sa raz v reštaurácii, „čo je to história?“ Matka mu dala dlhú prednášku opierajúc sa o svoje vysokoškolské štúdium. Ale videla, že ho nepresvedčila. Spýtala sa, kde ten výraz počul. „Tamtej čašníčke pred chvíľou spadla vidlička a ona povedala: No, to je už históriou.“ Tá čašníčka to brala správne. Mohla sa zamerať na to, aká je nešikovná, ako si sťažila prácu. Ale ona to brala ako minulosť. Odsunula príhodu do minulosti a dívala sa do budúcnosti.

Všetci sa môžeme rozhodnúť, kam zaberáme svoju myseľ. Sú tu tri princípy:

Po prvé: Vždy sa môžeme zamerať iba na jedno. Ak si niekto myslí, že môže sledovať televíziu, čítať noviny a zároveň telefonovať, mylí sa. Výskumy dokazujú, že takýto človek presúva pozornosť z jedného na druhé (môže to byť výhodné napríklad u zubára, alebo keď plačúcemu dieťaťu dáme hračku). Ale inak je to stratou.

Po druhé: zákazom dosiahneme pravý opak. Predstavte si, že poviem: „Nedívajte sa na moje topánky!“ Kam vám okamžite sklzáne zrak? Presne tak, na topánky. Trvalo mi to dlho, kým som si uvedomil, že keď poviem svojej dcére, aby nerozliala mlieko, nebila sestru, musí si najprv predstaviť, čo je to rozliať a biť. Postavil som jej priamo pred oči terč.

Po tretie: Smerujeme k tomu, na čo sa zameriavame. Už sa vám stalo, že ste na ceste zbadali výmol a po chvíli ste zistili, že ste autom prešli cezeň? Každý, kto pracuje s koňom zasa vie, že kôň ide tam, kam sa díva jazdec. Moja dcéra Emmy mala päť rokov a bola nesmierne plachá. Vravil som jej: „Emy, nebuď taká plachá!“ No pretože príkazmi dosiahnete pravý opak, viete si predstaviť, čo som týmito slovami dosiahol. Zásadný zvrat nastal, keď som svoje správanie prispôbil jej správaniu. Ak niekoho pozdravila, čo ako potichu a placho, zameral som sa na to, že pozdravila, a pochválil som ju za to. Ak potriasla niekomu rukou a krátko sa naňho pozrela, všimol som si to a zase som ju pochválil. O niekoľko mesiacov bolo z nej prirodzené a sebedomé dievča. Je to postup: **zistiť, uznať a pochváliť.**

Naše malé množstvo energie a času, ktoré máme pre seba a pre svoju rodinu, nás vedie k cúvaniu alebo napredovaniu – podľa toho, kam sa zameriame. Môžeme sa zamerať na to, čo nefunguje, alebo na to, čo funguje. Pretože sa môžeme zamerať iba na jedno a smerujeme k tomu, na čo sa zameriame, čomu dáme prednosť? Väčšina ľudí odpovie: Na to, čo funguje. Ale na čo väčšina ľudí zameriava pozornosť v skutočnosti? Určite poznáte niekoho, kto vyrukuje s tuctom dôvodov, prečo to nepôjde, keď mu niekto predostrie novú myšlienku alebo riešenie. Je to v našej spoločnosti bežné. Môžeme byť len na jednej alebo druhej strane. Ak sa zameriavame na to, čo nejde, sme v tom dokonale uviaznutí. Ak sa zameriate na to, čo funguje, smerujete tam. Zamerajte sa na problémy a budete s nimi zápasit' deň čo deň. Zamerajte sa na riešenia a problémy sa začnú vytrácať. Zamerajte sa na to, v akom chaose je vaša domácnosť, a vaša domácnosť bude chaotickejšia. Zamerajte sa na chvíle, kedy je u vás doma pokoj a všetko funguje, a tieto okamihy budú trvať čoraz dlhšie. Pýtajte sa detí, čo pekné zažili, čo sa im podarilo, pochváľte aj najmenšie zlepšenia a oni sa budú snažiť.

Kedy sú Vianoce

Veľmi ľahko opísať atmosféru Vianoc, každý rok sa opakujúcu. Nákupy, zhaňanie darčiekov, pečenie, varenie a príprava štedrovečerného stola. Z mojej mladosti sa mi sprítomňujú adventné roráty, vŕzganie snehu pod nohami, blikajúce svetlá lampášov, ktoré nás sprevádzali do kostola a pokoj, pohoda pri sv. omši.

Žiadne bohaté darčeky. Smreková, alebo borovicová halúzka pripevnená na trám v kuchyni, ozdoby z papierikov a salónky, ktoré sme si sami pripravili. Na štedrovečernom stole boli položené stebľá slamy na kríž prikryté konopným obrusom, na ňom kapustnica, makové pupáky, med s oblátkami a orechmi. Sviatočná večera sa začala vianočným vinšom a spoločnou modlitbou. Po večeri spevy detí pod oknami s práním všetkého dobrého pre rodinu.

Vtedy i dnes zalietam myšlienkami k vianočnej hviezde, ktorá ohlasovala príchod Kráľa na svet. Kde je? Matka s Jozefom klopujú na dvere. Niet pre nich miesta, nemajú čím zaplatiť. Kde sa uchýlia? Je ešte niekde kúsok miesta, kde môžu nájsť odpočinok? V maštaľke pripravujú miesto pre dieťa, ktoré chce na svet. Kto ho čím prikryje? Nekonečná láska Matky a Jozefa mu dá všetko, čo mu odmietli dať ľudia.

„Sláva na výsostiach Bohu...“, chodte a nájdete dieťa - Boha, tak spievajú anjeli. Komu to spievajú a kde? V maštali, na slame, tam je dieťa - Kráľ. A pastieri idú, nesú najpotrebnejšie veci pre matku i dieťa a klaňajú sa malému Jezuliatku, ktorému očká svietia ako nebo. Prišlo na zem nebo. Spev anjelov zneje krajinou a mudrci a králi sa chystajú pokloniť sa mu. Prišiel medzi nás ľudí Mesiáš.

Čo nám prináša? Teploto pre chladné a tvrdé ľudské srdcia, aby zmäkli, aby pochopili, že rúca sa svet egoizmu, pýchy, zloby a prichádza pokoj a láska. Láska Boha, ktorý nepoznaný prichádza na svet. Matička vieš koho držíš v náručí, kto sa pritíska na Tvoje srdce, kto Ti dáva nesmiernu lásku a pokoj? Nebo je v maštaľke aj v srdciach pastierov, ktorí prví vzdali poklonu a chválu Mesiášovi. Svet v dávnom storočí bol svet Herodesa, ktorý dal zavraždiť deti aby neprišiel o trón. Tak akosi mi to prichádza na um pri meditácii o Vianociach.

Sú dnešné ľudské srdcia iné? Mali by byť. Ved' už poznajú tú veľkú lásku (Boh je láska), ktorá prišla na svet aby premohla zlo, premohla smrť. Ako? Ešte celkom dobre nerozmýšľame, ešte sa tešíme z dnešného bohatého stola a darčiekov. Myslíme aj na ostatných, čo tiež nemajú strechu nad hlavou, nemajú jedlo, aké je na našich stoloch? Sú teda naše Vianoce sviatkami lásky? Snažme sa o to, aby boli.

Prinesme v dnešných Vianociach dar milosrdenstva, pochopenia a lásky v rodinách i medzi všetkými ľuďmi vo svete.

M.H.

Čo nie je možné vrátiť späť?
Prehovorené slovo,
vykonaný čin,
premárnený čas.

Novéna, deviatnik Panny Márie Trnavskej

je v polovici diania. Dóm sv. Mikuláša je plný ľudí - starých, mladších, i najmladších. Čo nás tam vábi? Obraz Panny Márie na oltári, mnoho ľudí, každodenné homílie? Zbystrím sluch na počúvanie. „Ako nám môže pomôcť Panna Mária v dnešnom uponáhľanom svete“, toto sa nieslo celou sobotnou homíliou.

Pomôž nám, Pane, aby náš jazyk bol milosrdný, aby sme nikdy nehovorili zle o blížnych, ale pre každého sme mali slovo potechy a odpustenia.

Pomôž nám, Pane

Prianie Boha bolo po stvorení sveta aby bol súlad a harmónia vo svete medzi ľuďmi. Určité narušenie toho bolo už u Adama a Evy pre ich neposlušnosť. Situácia po hriechu - Boh sa zľutoval nad ľudstvom - pripravil Máriu a svojho syna na vykúpenie ľudstva.

Dnes nás bombardujú zo všetkých strán útoky na svätý život. Noviny, rozhlas, televízia a ďalšie skupiny útočia na Mojžišove zákony, ktoré sú podľa nich mýty, netreba sa nimi riadiť. Je to nenávisť proti Božím príkazom. Ako ísť ďalej? Žiť podľa Božieho slova a zachovávať ho.

Zaujala ma jedna myšlienka - my si udržujeme hriech v našom živote. Neklamme sa, je nenávisť

v nás, nepriznávame si to. Porovnáваме sa s dobrými kresťanmi, sme ľahostajní k hriechom, nepovieme v rodinách i okolí „toto nerob, toto je hriech“. Vieme sa tváriť milo, len nech nám niekto nepovie pravdu do očí, nech sa nás nedotkne. A preto sme takí, aj svet - pokrytecký, nemilosrdný a dobro je zahnané do kúta.

Problém, ako medzi nami vyriešiť túto pliahu je obrátenie sa, povedať otvorene: „toto nerob, nie je to dobré“.

Prosme Nepoškvrnenú Pannu Máriu, aby nám vyprosila záchranu a odpustenie u Boha.

Toľko stručne z homílie rektora nitrianskeho seminára.

M.H.

Pod'akovanie Bohu

Každý z nás už určite prežil situáciu, keď sa cítil opustený, nešťastný, bezradný, zranený, jednoducho "na dne". Vtedy sa prestávame tešiť zo života, žijeme zo dňa na deň, izolujeme sa od priateľov, nedokážeme sa usmiať, strácame svoju silu a zdá sa nám, že život už nemá pre nás žiaden zmysel. Práve vtedy, keď sa začíname utvrďovať v tom, že už nič a nik nám nepomôže, prichádza drobný záblesk svetla. To Boh nám dáva pocítiť svoju nekonečnú dobrotu a lásku a nasmeruje nás na správnu cestu.

Život nie sú len dobré veci, ale aj trápenia a ťažké chvíle. Nie vždy je ľahké zachovať si vieru a dokázať poďakovať aj za zlú skúsenosť a uveriť, že Boh nás chce naučiť niečo nové, chce nás posilniť. Nie je ľahké vydržať a nepodľahnúť tomu, že Boh nás opustil. Je ťažké veriť v to, že: „všetko zlé je na niečo dobré“. Modlime sa preto spoločne, aby sme dokázali prekonať aj to zlé, aby nás tešili aj maličkosti, aby sme obdarovávali ľudí láskou, dokázali objaviť v sebe skrytú silu, našli Boží záblesk, zachovali si svoju vieru - náš najcennejší poklad a tak s aspoň o maličký kúsok priblížili k Bohu:

„Pane Bože chceli by sme ti poďakovať za to, že si nám daroval život a obklopil nás množstvom najrozličnejších darov. Dávaš nám možnosť pocítiť lásku, priateľstvo, odpúšťaš nám naše hriechy. Do každého z nás si vložil kúsok seba, meníš naše životy k lepšiemu, učíš nás byť dobrými ľuďmi, bdieš nad našimi myšlienkami, chrániš náš spánok, dávaš nám silu prekonať prekážky, držiš nad nami svoju ochrannú ruku, pomáhaš nám nájsť správne rozhodnutie, chrániš nás od všetkého zlého, učíš nás odpúšťať. Chceme Ti poďakovať za nádherný pocit šťastia, ktorým naplňaš naše duše pri čítaní Svätého Písma. Nachádzame v ňom pomoc a je nám oporou v ťažkých časoch. Dakujeme Ti za príjemnú atmosféru na bohoslužbách, ktorá upokojí našu myseľ a dáva nám možnosť pocítiť, že všetci bez rozdielu sme jedna veľká rodina. V Tvojom chráme sa stretajú cesty nás všetkých. Tu sa dokážeme na seba usmiať a na znak pokoja si podať ruky. Dakujeme Ti za to, že nám do cesty staviaš prekážky, takto nás učíš byť silnými a obohacuješ nás novými skúsenosťami. Dakujeme Ti, že vždy vypočuješ naše úprimné modlitby.“

V.M.D.

Mamička, ty ma nechceš ?

Mamička, ty ma nechceš? Necháš ma zomrieť skôr, než sa narodím? Ved' ani nevieš, či som dcéra a či syn! Mamička, ty ma nechceš? Bojíš sa, že máš príliš malý byt? Môžem sa v kútičku prikrčiť!

Mamička, ty ma nechceš? Bojíš sa, že ti uberiem z krásy? Ja si ťa celú premaalujem, len trochu krásy nazberám si. Môžeš sa vo mne vidieť každý deň. Ved' v dieťatku sa vidí každá mama, nemusíš sa ani do zrkadla pozeráť.

Mamička, ty ma nechceš? Rád by som videl ružu a kúsok neba a najviac teba, mamička moja, teba!

Snáď nájdem proti rakovine liek a proti stárnutiu a naproti ti pôjdem peši, ako sa chodí. Kozmickým svetláčikom budem snáď, domov sa vrátim s tebou pomazať.

Mamička, ty ma nechceš?

A ja ťa mám tak rád!!!

Advent

Sychravé dni, skoré rána
Daždivé i sneživé - príchod
Adventu „rolaty“
Nám všetkým oznamuje
Omšou svätou pripravuje
Krásnym spevom ľúbostným
„Príde Kristus náš Spasiteľ“.

Po večeroch dlhých v dome
V tichom kruhu s rodinou
Modlitbou i ružencom
Príchod narodenia Ježiška
V jasličkách uloženého
S radosťou očakávaného.

Ľuďom všetkým priniesol
Pokoj, radosť, lásku, milosť
Dobrotu a spokojnosť
A celému svetu radosť.

„Cestu mu pripravme“

N.Š

Báseň našich predkov

Zo zeme som na svet prišiel
a na nej som rozum našiel,
po nej chodím jako pán,
do nej budem zakopán,
na „súdny den“ vstanem zase.

Anjel zatrúbí na trúbu,
pote šeci ľudí k súdu,
zeberte si skutky své,
nech sú dobré, lebo zlé,
Boh nás bude šeckých súdiť

Ktoré Vianoce sú pravé ?

Bolo raz ako nebolo, v krajine, kde sa sypal sneh a vŕzgal pod nohami na pozdrav zimy, všetci túžobne očakávali Vianoce.

V každom dome deti vyzdobovali stromček a tešili sa na večer.

Boli dve rodiny - bohatá a chudobná. Deti bohatých sa vysmievali chudobným, že nemajú ani hracie svetielka na stromčeku, ani nové čiapky, rukavice a opäť si obliekajú tie staré kabátiky, čo už vládca po niekoľko zím. Chudobným bolo veľmi smutno, že oni nemôžu mať všetky tie veci, ktoré majú bohatí. Prišiel večer. V dome bohatých sa pod stromček skladalo toľko vecí, že ten nádherný

stromček zakryli svojím objemom. Boli tam nové CD, telefóny, hry od výmyslu sveta. Najstarší syn dostal nové auto, ktoré už stálo na dvore. Deti sa začali hádať, že jeden dostal viac ako druhý, a že jeho dary boli drahšie. To boli Vianoce v dome bohatých.

Dom chudobných sa ozýval modlitbami, na stromčeku viseli jabĺčka, orechy, slamené hviezdičky. Vôňa medovníčkov sa rozliehala po celom dome. Vládol tu pokoj a láska.

Rodina sa tešila, že sú všetci pohromade, že sú zdraví, že majú jeden druhého a oni sami sú darom pre tých ostatných. Tým ich skutočným darom je narodený Ježiško. Okolo stromčeka, pod ktorým sú uložené jasličky, sedí v kruhu celá rodina. Držia sa za ruky a spievajú koledy.

Srdiečka im žiaria láskou a radosťou.

Ktorá z týchto dvoch rodín je šťastnejšia ?

Viete, ktorá má krajšie Vianoce, tie pravé ?

M.K.

Sviatok Všetkých svätých

Každý rok si pripomíname sviatok Všetkých svätých a zosnulých. Ja som bol s celou svojou rodinou na cintoríne. Veľmi sa mi páči, ako sa v tento deň k sebe správajú ľudia a sú k sebe milí. Preto by som si želal, aby bol na celom svete mier a aby ľudia nepocítili bolesť a žiaľ.

Mirko Sokol, IV.A

Cesta na Oravu

Išli sme do kostola a na cintorín. Zapálili sme sviečky a potom sme išli domov. Na druhý deň som cestovala na Oravu za dedkom a za babkou. Najviac sa mi páčil večer, lebo cintoríny pekne svietili. Moje najlepšie prázdniny boli, keď som mohla navštíviť blízkych a zapáliť im sviečky. Cítila som sa dobre. Prajem všetkým ľuďom, aby sa mali dobre a s láskou spomínali na svojich najbližších, ktorí nie sú medzi nami.

Miška Bartošovičová, IV.A

Sviatok Všetkých svätých

Tento sviatok nie je zasvätený iba všetkým svätým, ale tradične si pripomíname pamiatku zosnulých - príbuzných. Najprv sme boli spoločne na svätej omši. Cítila som sa veľmi príjemne. Po obede sme išli na cintorín, najprv do Suchej, potom do Košolnej. Veľmi sa mi nechcelo, ale keď som tam videla toľko ľudí, ktorí sa s úctou prišli pokloniť svojim blízkym a príbuzným, Bola som šťastná. Keď sme sa večer vracali, rozsvietené cintoríny ma potešili. Prečo? Lebo jedna sviečka znamená jednu spomienku a bolo ich tam na tisíce. Želala by som si, aby v nás také sviečky horeli po celý rok.

Lujza Izakovičová, IV.A

Dušičky

Sviatok Všetkých svätých si uctievať všetci ľudia. Tak isto aj v našej rodine. Po obede sme išli na cintorín. Vládla tam sviatočná atmosféra. Všade bolo veľa ľudí. Ľudia boli k sebe dobrí, milí, každý sa tešil z pekne upravených a vyzdobených hrobov. Ľudia spomínajú na svojich blízkych, ktorí zomreli.

Prianie: Aby každá dušička prišla do nebička.

Riško Matieska, IV.A

Žiarivé svetielka

Sviatok Všetkých svätých sme si pripomenuli svätou omšou. Celý kostolík sme krásne vyzdobili peknými jesennými kvetmi. Na druhý deň bol sviatok Dušičiek. Veľmi sa mi páčilo, keď sme s mamou upravovali na cintoríne hroby vetvičkami a kvetmi. Celý cintorín žiaril malými svetielkami a mala som taký dobrý pocit, ako keby všetky duše zomrelých ožili a tešili sa spolu s nami.

Prajem všetkým ľuďom, aby si vážili jeden druhého a mali sa radi pokiaľ žijeme tu na našej drahej Zemi.

Lucia Kormúthová, IV.A

Sviatok Všetkých svätých

Sviatok Všetkých svätých sa slávi každý rok 1. novembra. Pripomíname si všetkých čo zomreli. Upravujeme hroby, ktoré sa snažíme čo najkrajšie vyzdobiť a zapálime im na ich pamiatku sviečky. Pri takej krátkej spomienke spomíname, aký to bol človek, čo sme s ním pekné a dobré zažili. Zároveň vzdávame veľkú úctu ľuďom a venujeme im tichú spomienku i keď už nie sú medzi živými.

Milan Remža, IV.A

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na december

Sv. omše v týždni

(Rozpis sv.omši je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Suchá – utorok - piatok 18.00;

Košolná - streda 17.00; Zvončín - štvrtok 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. decembra – 1. adventná nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

6. decembra – 1. piatok v mesiaci,

Košolná 7.30 Suchá 18.00

7. decembra – 1. sobota v mesiaci,

Suchá 7.30

8. decembra – 2. adventná nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

9. decembra – Nepoškrvené počatie Panny Márie

Zvončín 7.30 Košolná 17.00 Suchá 18.00

15. decembra – 3. adventná nedeľa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

22. decembra – 4. adventná nedeľa

Zvončín 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Košolná 9.00

24. decembra – Štedrý deň

Suchá 7.30 cca o 17.00 hod. štedrovečerná večera

25. decembra – slávnosť Narodenia Pána, Vianoce

Suchá 0.00 polnočná sv. omša

Košolná 7.30 Zvončín 9.00 Suchá 10.30

Jasličková pobožnosť 15.00

26. decembra – sv. Štefan, diakon, prvý mučeník

Zvončín 7.30 Košolná 9.00 Suchá 10.30

29. decembra – Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

Košolná 17.00 v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

Suchá 7.30 a 10.30; Zvončín 9.00

31. decembra – Silvester, koniec kalendárneho roka

Suchá 16.00 ďakovná omša

Suchá 23.45 Novoročné požehnanie

Farský mesačník ^{DUCHOVNÉ} OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu, s dátumom nasl. mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou č. 431, PSČ 919 01, tel: 033 / 558 01 44.

Zodpovedný redaktor: Mgr. Peter Cibira, administrátor
S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98.

Cena: dobrovoľný príspevok

DECEMBER 2002

Adventné a Vianočné obdobie

Ne 1	1. adventná nedeľa
Po 2	Bibiána, mučeníčka
Ut 3	František Xaverský, kňaz
Št 4	Ján Damascénsky, kňaz, učiteľ Cirkvi
Št 5	Sabas, opát
Pi 6	Mikuláš, biskup
So 7	Ambróz, biskup, učiteľ Cirkvi
Ne 8	2. adventná nedeľa
Po 9	Nepoškrvené počatie Panny Márie
Ut 10	Melchíades, mučeník
Št 11	Damaz I., pápež (Kántry)
Št 12	Jana Františka de Chantal, rehoľníčka
Pi 13	Lucia, panna, mučeníčka (Kántry)
So 14	Ján z Kríža, kňaz, učiteľ Cirkvi (Kántry)
Ne 15	3. adventná nedeľa
Po 16	Albína
Ut 17	Lazár
Št 18	Gracián, biskup
Št 19	Urban V., pápež
Pi 20	Zefírín, pápež
So 21	Peter Kanízus, kňaz, učiteľ Cirkvi
Ne 22	4. adventná nedeľa
Po 23	Ján Kentský, kňaz
Ut 24	Adam a Eva, Štedrý deň
Št 25	Narodenie Pána
Št 26	Štefan, prvý mučeník
Pi 27	Ján, apoštol, evanjelista
So 28	Neviniatka, mučeníci
Ne 29	Svätá rodina
Po 30	Dávid
Ut 31	Silvester I., pápež

november v našej farnosti

Zosnulí:

+ 26.10., Rozália Martišovičová, Košolná, 80.r.

+ 26.10., Anton Horváth, Suchá, 48.r.

+ 15.11., Martin Ilavský, Zvončín, 64.r.

+ 23.11., František Polakovič, Zvončín, 94.r.

Pokrstení:

*10.10.2002, Norbert Benko, Suchá

*14.10.2002, Adam Novák, Suchá

*17. 9.2000, Tomáš Vermeš, Suchá